

INGENJÖREN Elise

Lucy Stevenson Ewell

(Baserad på en verklig händelse)

Det här hände i Kenya.

"Elise, vakna", sa mamma. Elise stönade och vände på sig. Hon ville fortsätta sova!

Hon blundade en minut till. Sedan tänkte hon på sina vänner i skolan och på det hon skulle lära sig där. Till slut kröp hon ner från sängen för att be en bön.

"Käre himmelske Fader", bad hon, "tack för en ny dag. Hjälp mig att komma till skolan i tid. Hjälp mig att lära mig saker och att vara snäll mot andra. I Jesu Kristi namn, amen."

Klockan var fyra på morgonen och det var fortfarande mörkt ute. Elises skola låg långt borta. Det var därför hon behövde vakna så tidigt. Men hon visste att det var viktigt att lära sig saker. Dessutom behövde hon gå i skolan om hon ville bli ingenjör en dag!

Innan Elise gick iväg tog hon sin bokväska och några chapati till frukost. Hon åt upp tunnbröden medan hon väntade på bussen.

När bussen kom gick solen precis upp över byggnaderna lite längre bort. Elise klev på och hittade sin plats. Hon tittade ut genom fönstret och tänkte på hur det skulle vara att vara ingenjör. En dag skulle hon bygga maskiner för att hjälpa människor.

När Elise klev av bussen hade hon några kvarter kvar att gå för att komma till skolan. Hon tittade på klockan och började springa. Hon fick inte bli sen!

"Välkomna, klassen", sa fröken Claudia. De kallade sin lärare "fröken". "I dag ska vi lära oss om bråktal."

Elise rätade på ryggen där hon satt på stolen. Hon älskade matte!

Men när fröken Claudia skrev ekvationen på tavlan blev Elise förvirrad. Hon tittade i sin mattebok igen och sedan på sina anteckningar. Siffrorna verkade inte stämma.

"Var snäll och avsluta uppgifterna på sidan 42 till i morgon", sa fröken Claudia. "Ni kan använda resten av timmen till att arbeta på dem."

Elise skrev ner det första talet. Hon började lösa det, men sedan fastnade hon. Hon suckade. Kanske kunde hennes vän Jessie hjälpa till.

"Jessie", viskade Elise. "Kan du hjälpa mig med det första talet?"

Jessie skakade på huvudet. "Jag vill försöka bli klar med det jag gör innan lektionen är slut."

Elise rynkade pannan. Hon vände sig till sin vän Miguel. "Vet du hur man gör det första talet?" frågade hon.

Men Miguel var också för upptagen. "Tyvärr", sa han och fortsatte arbeta.

Elise fick en klump i magen. Hon var för det mesta så bra på matte!

När Elise kom hem var det mörkt igen. Hon var trött. Och hon

Jag kanske inte är tillräckligt smart, tänkte Elise.

behövde fortfarande göra klart sina läxor.

Elise började på talet igen. Men hon kunde fortfarande inte lösa det. Siffrorna gjorde att hon fick ont i huvudet! Hon kanske inte kunde bli ingenjör trots allt.

Just då satte sig Elises storasyster Emma ner bredvid henne. "Hur är det med dig?" frågade hon.

Elise stönade. "Jag vet inte hur man räknar ut de här talen. Alla andra i klassen kan göra det. Jag är bara inte tillräckligt smart."

Emma skrattade. "Du är smart!" sa hon. "När något är svårt betyder det inte att du inte är smart. Det betyder bara att du behöver öva mer. Visa mig vad du arbetar på. Jag kan hjälpa dig."

Elise visade henne ekvationen och Emma skrev ner siffrorna. Efter några minuter började allt

falla på plats. Elise tog pennan från Emmas hand och räknade klart talet.

"Du klarade det!" sa Emma. "Fortsätt öva! Om du fastnar igen kan jag hjälpa dig."

Elise kände sig varm inombords när hon började på nästa tal. Hennes himmelske Fader hade besvarat hennes morgonbön och hjälpt henne förstå! Hon var tacksam för att han hade gett henne en tålmodig storasyster som kunde förklara talen för henne. Med sin himmelske Faders hjälp och hårt arbete kunde hon verkligen bli ingenjör en dag!

